

מרווחי הברוטו המקומיים, ועד 45 אחוזים מרווחי הברוטו בחוץ-לארץ. מהסרט שלנו על פשיטת אנטבה, שגרף 50 מיליון דולר, יגרף המפיץ בין 17 ל-20 מיליון דולר. הבה נהיה הגונים ונאמר שהוא ייקח רק 17 מיליון, ובכך: **רווחים** — 50,000,000 דולר.

תשלומים:
 גרשמו לעיל — 31,500,000 דולר.
 מפיץ — 17,000,000
 סך-הכל (בינתיים) — 48,500,000 דולר.
 טוב, 1.5 מיליון זה לא מיידע-מה, אבל זה בכל-זאת משהו. אבל מי זאת בכלל ישראל, שתקבל מאיתנו סכום כזה?

ובכן, מה שיבוא להלן עשוי להיראות להדיוטות כהוצאות שחיבות להיות על חשבון המפיץ אשר, ככלות הכול, גרף 17 מיליון דולר. זיכרו, המפיץ הוא אותו ברנש שעשה את הסרט. (את החלק הזה באמת שאינני מבין.) זיכרו, לעיסקיהקולנוע יש הטבות מס מיוחדות, שבזכותן הם מקבלים פטוריממס של ארבעה דולר על כל דולר שהם מפסידים בעשיית הסרט. משום כך יש להם זרוע-הפצה, זרוע כבדה מאה, המוודאת שהסרט יראה הפסד. מכל מקום, הרי רשימת ההוצאות שימחקו את 100 אחוזי הרווח-נטו של מדינת ישראל לעולם-ועד:

הפצה מקומית (מנוכה מרווחי הברוטו): פירסום — 5,000,000 דולר; עותקים — 1,000,000; מיטען וביטוח — 100,000 דולר; תשלומים (על מה?) — 100,000; בדיקה — 100,000; דאבינג (התאמת קול) — 20,000; זכויות (נו, באמת!) — 60; סך-הכל — 6,370,060 דולר.

ובכן, מה שיש לנו עכשיו הוא הרווחים ברוטו של 50 מיליון, וזשלומים בסך 48,500,000 ועוד התשלום האחרון הזה של 9 מיליון.

רווחים — 50,000,000 דולר.
שולם — 57,500,000.
נשאר לישראל — אפס (0 דולר).

א אטרה אפילו דערך את רשימת ההוצאות בחוץ על סעיפים אלה, (המשך בעמוד 42)

ניקה אותם בחשבון. איננו זקוקים להם אפילו, ובכן, הבה נראה היכן אנו עומדים. **רווחים ברוטו:** 50,000,000 דולר.

תשלומים:
 הוצאות הסרט — 10,000,000 דולר.
 אחוזים לרדפורד ומקווין — 1,000,000.
 אחוזים ל"קניית" היריבים — 10,000,000.
 תשלום לאולפן (25 אחוזים מההוצאות) — 2,500,000.
 הוצאות מישפט — 1,000,000.

קחו 200 אנשי קומנדו קשוחים, ובצעו פלישה להוליווד!

מפיץ (שכחתי ממנו לגמרי) — 500,000 במאי (5 אחוזים) — 2,500,000.
 סך-הכל (בינתיים) — 31,500,000 דולר. **נטו:**

(מה נשאר למדינת ישראל) — 18,500,000 דולר.

לא-כל-כך מהר. באמת חשבתם שאולפן הסרטים ההוליוודי הזה יניח להבורח נוכח רים להסתלק עם סכום כזה של כסף? הכסף של הם?

הגיעה השעה לגלות לכם את הסיבה האמיתית שבגללה האולפנים עושים סרי-טים. בעצם, אין להם שום חשק לעשות סרטים. כדי לעשות סרטים על התעסק עם אנשים יוצרים כמו במאים, שחקנים ותסריטאים, שכולם יחד הם בדיוק כמו קוף בתחת. חברות-הסרטים עושות סרטים כדי שתוכלנה להיות המפייצות. מה זה מפיץ? זהו האיש שלוקח את הסרט המוגמר, זוכר אותו לבעלי בתי-הקולנוע. המורת זה מקבל המפיץ 35 אחוז

מריו פוזו

דוע? ישראל לא תראה מזה אפילו פרוטה אחת. כך זה פועל. כל מנהל בכיר בהוליווד יודע, שסרט שובר-קופות מוכרח שיהיו בו שני כוכבים ראשיים. ובכן, הבה נאמר שפשיטת אנטבה יצולם עם סטיב מקווין ורוברט רדפורד. (רק בורים של ממש או אנטישמים יטרוחו לציין שהם אינם נראים יהודים.) סטיב מקווין עולה היום 3 מיליון דולר, וי 10 אחוזים מהרווחים ברוטו. רוברט רדפורד עולה 2 מיליון וי 10 אחוז מהרווחים ברוטו. הרי לכם 5 מיליון דולר, וקיימים גם דקיה-רקק. הבה נהיה צנועים, ונאמר שהמדובר במיליון דולר נוספים. אבל יש לזכור גם את הבמאי הראשי. הוא עולה מיליון, בתוספת 10 אחוזים מן הרווח ברוטו. טוב, אולי נצליח להשיג אותו תמורת 5 אחוזים מהברוטו. (שימו לב, איש מכל אלה אינו לוקח "נטו"). בכך סיימנו עם כל ההוצאות. "העליו" נות", להוציא כמה-אלף עבור כותבי-התסריט, שאותם אפילו איננו מביאים בר-חשבון. לא יהיה צורך בתסריטאים טר-בים. הסיפור מוכן. כל מה שנחזק הוא "עבודת-תפירה" הגוונה.

וסף לאלה קיימות ההוצאות ה"תחתונות": הטכנאים, צוות הצליל מים, איש-הקול, תילבושות, נסיעות, תיפי אורות וכו'. וזיכרו, אנו מדברים בהפקה גדולה. המון פיצוצים, המון ציוד, המון ימי-צילום, אחיה צנוע מאד-מאד, ואעריך סך-כל ההוצאות של ההפקה ב-10 מיליון (10,000,000) דולר. כפי שהבטיח האולפן, עד עכשיו זה נראה טוב. ההוצאות על הסרט מגיעות ל-10 מיליון. הרווחים בר-י

